

N:o 220.

Af herr **O. M. Höglund**, i anledning af en utaf herr P. E. Lithander väckt motion angående tillägg till 7 § i lagen för Sveriges riksbank.

Med anledning af herr Lithanders i Första Kammaren väckta motion, n:o 1, angående tillägg till 7 § i lagen för Sveriges riksbank den 12 maj 1897, jemförd med rapporterna angående riksbankens och de enskilda bankernas och aktiebankernas ställning den 31 december 1898, hvilka rapporter först i slutet af sistlidne januari månad blefvo tillgängliga, anhåller jag få väcka följande motion.

I en äfvenledes denna dag inlemnad motion har jag föreslagit ändring af nyssnämnda § af nya banklagen, i syfte att sätta riksbanken bättre i stånd att fylla sin stora och städse växande uppgift. Af skäl, jag derstädes närmare utvecklade, erfordras dertill äfven vidtagande af åtgärd till förstärkande af riksbankens metalliska kassa vid de tillfällen, då sådant blir mest af behovet påkalladt, och tillåter jag mig följaktligen, *under förutsättning* att min motion angående ändring af 7 § i lagen om Sveriges riksbank den 12 maj 1897 varder af Riksdagen bifallen och af Konungen stadfästad, hemställa,

att Riksdagen ville bemyndiga riksgäldskontoret att, för hvarje gång enskild banks sedelutgifning öfverflyttas från riksbanken, till densamma öfverlemna svenska statens obligationer till ett belopp, motsvarande trettio procent af den enskilda bankens vid 1896 års början ute-

löpande sedlar att af riksbanken vid behof användas till den metalliska kassans förstärkning, med vilkor att bankovinsten skall i främsta rummet användas till ersättande af den utgift, riksgäldskontoret kan komma att vidkännas för dessa obligationers förräntning och inlösen.

Om remiss till statsutskottet anhålles.

Stockholm den 10 februari 1899.

Otto M. Höglund.
